

Udskriftsdato: 23. december 2025

KEN nr 9522 af 25/11/2011 (Gældende)

Ligebehandlingsnævnets afgørelse om etnisk oprindelse, hudfarve og race - chikane - ej medhold

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: 2500288-10

Ligebehandlingsnævnets afgørelse om etnisk oprindelse, hudfarve og race - chikane - ej medhold

J.nr. 2500288-10

En klager med anden oprindelse end dansk klagede over, at havde været udsat for chikane af hans tidligere arbejdsgiver. Ligebehandlingsnævnet fandt, at klager ikke havde påvist faktiske omstændigheder, der gav anledning til at formode, at han havde været udsat for forskelsbehandling i form af chikane på grund af etnisk oprindelse. Nævnet lagde vægt på, at de af klager fremførte episoder ikke var nærmere præciseret, og at parterne var uenige om forløbet. Indklagede havde derfor ikke handlet i strid med forskelsbehandlingsloven.

Klagen drejer sig om forskelsbehandling på grund af etnisk oprindelse i forbindelse med chikane under ansættelse hos indklagede.

Ligebehandlingsnævnets afgørelse

Indklagede har ikke handlet i strid med forskelsbehandlingsloven.

Sagsfremstilling

Klager er af anden etnisk oprindelse end dansk.

Han arbejdede i perioden fra 20. april 2010 og frem til den 4. juni 2010 hos indklagede. Klager passede kasseapparat og ordnede frugt og grønt.

Klager havde en måneds opsigelse. Den 4. juni 2010 forlod klager arbejdspladsen uden forudgående varsel, da klager mente, at han blev udsat for chikane af indklagede.

Parternes bemærkninger

Klager påstår, at han har været udsat for chikane under sin ansættelse hos indklagede.

Klager oplyser, at indklagede har udtalt sig krænkende overfor klager bag hans ryg til andre ansatte og til kunder ved at omtale ham som "perker". Klager er også ved flere lejligheder i eget påhør blevet omtalt som "perker".

Indklagede og en kollega talte fredag den 4. juni 2010 om, at klagers opførsel de sidste par dage havde været lidt underlig. Kollegaen gav udtryk for sin forståelse af dette, da klager var ved at blive skilt. Indklagede sagde i den forbindelse til kollegaen, at klager ikke skulle opføre sig underligt i hans butik, så kunne han "pakke sine sydfrugter og skride hjem til Tyrkiet".

Kollegaen videregav disse oplysninger til klager, der umiddelbart herefter kørte over til indklagede og konfronterede ham med oplysningerne. Indklagede forholdt sig tavs. Klager afleverede nøglerne til butikken og forlod umiddelbart herefter arbejdspladsen, da han betragtede ansættelsesforholdet som afsluttet.

Indklagede truede efterfølgende klager med, at han kun ville udbetale løn, hvis klager trak sagen om chikane tilbage.

Det har ikke været muligt for klager at få bekræftet oplysningerne via vidneerklæringer.

Klager forstår ikke, at indklagede blander hans familie ind i sagen og nævner, at klager og den tidligere kollega skulle åbne en butik sammen. Det har aldrig været planen, at klager skulle åbne en butik sammen med den tidligere kollega, der på daværende tidspunkt kun var 17 år.

Indklagede har også nævnt, at klagers far ville åbne en butik i eget navn til klager. Klagers far har flere eksisterende selskaber og har været i branchen i mere end 20 år. Klager forstår derfor ikke indklagedes henvisning til, at klager nu skulle arbejde dér.

Klager mener, at indklagede stiller sig på klagers stadeplads for at genere klager. Indklagede er blevet smidt ud fra pladsen tre gange, fordi han ikke har betalt for sin stadeplads. Indklagede skylder penge til mange mennesker fra [by] og er i øvrigt en dårlig betaler.

Grunden til at både indklagede og indklagedes kæreste behandlede klager racistisk var, at indklagede ikke havde råd til at betale lønnen til klager. Klager kan ikke dokumentere denne racistiske behandling via vidner.

Klager mener ikke, at indklagedes forklaring i sagen har noget at gøre med spørgsmålet om forskelsbehandling.

Indklagede påstår frifindelse.

Den 4. juni 2010 kom indklagede tilbage til butikken om aftenen, hvor klager ventede sammen med en kollega. Klager sagde til indklagede, at han ikke ville arbejde for sådant et racismevin. Indklagede benægtede overfor klager at være kommet med krænkende udtalelser.

Klager smed alle sine ting og fastholdt, at han ikke ville arbejde for indklagede. Parterne diskuterede herefter spørgsmålet om udbetaling af manglende løn til klager for nogle forudgående dages arbejde.

Dagen efter truede klager indklagedes ægtefælle, ligesom han den følgende dag kom for at hente sine ting.

Indklagede mener ikke, at der var tale om chikane i den konkrete sag. Han har været meget påpasselig med, hvordan han talte til klager.

Klager og indklagede arbejder i dag i samme branche, og står på det samme torv i [by], hvor de sælger blomster, frugt og grønt. Indklagede mener, at klager vil have ham dømt for at være racist, så han kan få indklagede smidt væk fra torvet med kommunens hjælp.

Indklagede afviser at have sagt ting, som at klager skulle pakke sine sydfrugter og skride hjem til Tyrkiet. Han kunne aldrig drømme om at komme med racistiske udtalelser. Han arbejder sammen med mange personer af anden etisk oprindelse, ligesom han selv bor i et ghettoområde.

Indklagede oplyser, at mens klager arbejdede hos ham, var arbejdsfordelingen sådan, at indklagede tog på torvet og solgte frugt og grønt, imens klager og en kollega passede frugtlageret. Indklagede mener, at vidneerklæringen blev trukket tilbage, fordi klager og [navn på kollega] skulle åbne en butik sammen i et selskab i klagers faders navn. Indklagede mener, at de "fandt på" anklagen om chikane, for at de kunne få lov til at blive væk fra arbejdet hos indklagede og starte deres egen butik.

Klager har i dag en forretning, der sælger frugt, grønt og blomster i [by]. Denne forretning startede nogenlunde samtidig med den beskrevne episode i juni 2010. Klagers far står som ejer af butikken, men klager styrer butikken.

Indklagede beklager hele denne episode. Klager var en dygtig og betroet medarbejder under ansættelsen hos indklagede.

Ligebehandlingsnævnets bemærkninger og konklusion

Det fremgår af lov om forbud mod forskelsbehandling på arbejdsmarkedet, at der ved forskelsbehandling forstås enhver direkte eller indirekte forskelsbehandling på grund af blandt andet etnisk oprindelse.

Chikane skal betragtes som forskelsbehandling, når en optræden i relation til race eller etnisk oprindelse finder sted med det formål eller den virkning at krænke en persons værdighed og skabe et truende, fjendtligt, nedværdigende, ydmygende eller ubehageligt klima for den pågældende.

Hvis en person, der anser sig for krænket, påviser faktiske omstændigheder, som giver anledning til at formode, at der udøves direkte eller indirekte forskelsbehandling, påhviler det modparten at bevise, at ligebehandlingsprincippet ikke er blevet krænket.

Nævnet finder ikke, at klager har påvist faktiske omstændigheder, der giver anledning til at formode, at han har været udsat for forskelsbehandling i form af chikane på grund af sin etniske oprindelse i forbindelse med ansættelsen hos indklagede.

Nævnet har hermed lagt vægt på, at bortset fra episoden den 4. juni 2010 er de øvrige episoder ikke nærmere præciseret. Parterne er uenige om forløbet. Det har ikke været muligt for klager at dokumentere, at indklagede har fremsat chikanøse bemærkninger. Klager har heller ikke godtgjort, at det skulle have været tilfældet.

Klager får derfor ikke medhold i sin klage.

<2500288-10>